

IZLAZI SVAKE —
— SUBOTE. —
Preplata
5 Din. mjesečno.
Tromjesečno
Din 15.-
Oglaši
po cijeniku.
Ček. rač.: 37.202

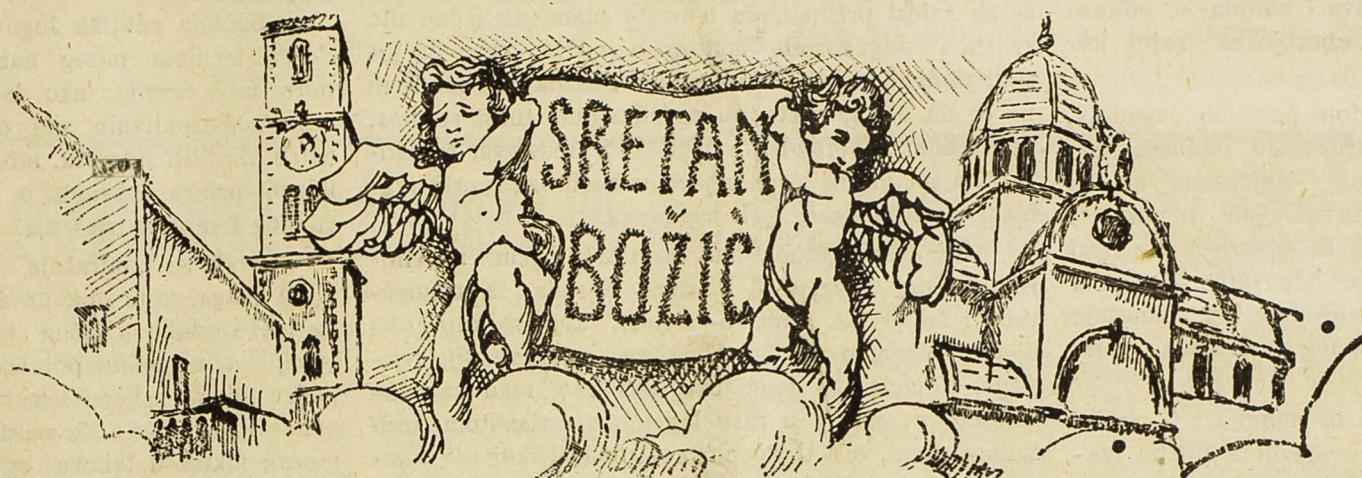
PREIMORESKA REIJEC

UREDNIŠTVO i
UPRAVA
lista nalaze se u
općinskoj zgradi
(bivša kuća
Mattiazzii) II. kat.
Telefon
interurban br. 47

Broj 23.

Šibenik, četvrtak 24. prosinca 1931.

Godina I.

BOŽIĆ

*Godine od stvorenja svijeta pet tisuća sto
devedeset devete, u Betlemu Judinu, rodi se od
Marije Djevice, Isus Hrist, sin Boga živoga ...*

Ovako svete knjige milijuna... Ovako starozavjetni Proroci i Pisci o Onome, koji je na zemlju donio **vedrinu, ljubav i mir**, da nakon trideset i tri godine čovječanskog svoga života, punog blagoslavljenih, sunčanih djela, udje sa drveta Križa, u slavu svoju!...

Veliko Otajstvo Vjere! Slatka, divna, mila svetkovina! Božić! Najljepši dan u godini! Najdraža uspomena onih, kojih je na svijetu najviše: potištenih i potlačenih; siromašnih, trpećih i plačućih...

Knez mira; Veliki Prvosvećenik velike ljubavi; uzvišeni Četnik suze i bola; plemeniti Zastavnik Istine i Pravde, svjetlosti i milosrdja; proslavljeni Djetić iz Nazareta; Najveći od ljudi — Bog-Čovjek dolazi na svijet, da pouči smrtnike o ispravnosti njihovih zemaljskih vidiča; o vječnom bogatstvu duše; o vječnoj ljepoti duha i srca čovjekova!

Ne rodi se u bogatim i raskošnim dvorima; u štali Ga povi Majka Marija! Tako htjede On. Jer bijaše potrebno, da se bar jednom zastide mogućnici svijeta, koji u raskošu i bogatstvu vide prvi i posljednji cilj svojih vjekovnih težnja i stremljenja...

Na zemlju donije mir, ali mira ljudi ne htjedoše... Medju svoje dodje, a Njegovi Ga ne prepoznaše...

Ni danas, nakon punih devetnaest vjekova od Njegovog slavnog rodjenja, ne će ljudi svjetlosti ljubavi i mira, nego hoće tminu mržnje, koja ih medjusobno razdire gore od vukova, ljuče od razbješnjelih lavova i tigrova... — — —

Božiću, slatko ime! Divni, vedri, blagi dane; dane naših majka i ljuba, naše braće i sestara naših najsvetijih uspomena i ideala; dane dječice naše zlatne: pomiri zavadjeni svijet i ne daj da se, zemlja opet zakrvari... Utisaj turkot valova ljudskih strasti; razvedri tmuše duša, što su pritisle una-krst tu grješnu zemlju i ne dopusti, da podzemni tutnji, koji prijete koljenu Otkupljenja Tvoga, razore opet sve, što je Duh zidao i unište opet sve, što je Riječ sijala Tvoja!... Doline i brda naša Tebe vase; gore te naše blagoslovju; suze Te naše toplinom svojom zalijevaju!... Blagoslovi i Ti, naš ovogodišnji badnjak, pun briga, suza i patnja; pun nestalnih dneva današnjih i sutrašnjih; badnjak naš tradicionalni, koji žitom posipamo i vinom polijevamo, u slavu Tvoju, Božiću; u čast imena i rodjenja Tvoga, proslavljeni Betlemski Djetiću, koji si na zemlju donio: **svjetlost, ljubav i — mir!**

Dr. ILIJA DESPOT

Svijet i Jugoslavija u znaku Dana Hristovog Rođenja 1931. godine

Pričinjava se, kao da svemirom još lebdi potmukla jeka topovske paljbe iz minule velike borbe naroda i u svojem lutanju od jednog kozmičkog regiona do drugog, kao da na mahove doleti ljudskom uhu na doseg, podsjećajući savremene generacije na strahote tek preživljelog rata i njegovu elementarnu devastaciju na područjima kulturnih i civilizatorskih djelatnosti ljudskog genija, — pa može li se kazati, da su narodi, upozorenim tim prijeteljim mementom, ozbiljno uzastojali od velikog rata do danas, da u svijetu, u međusobnom kontaktu, stvore takvu adekvatnu formu tolerancije i uvidavnosti, koja bi uvjetovala harmoniju interesa država i naroda u odnosu jednih naprama drugima i obezbjedila trajni mir na zemlji?

Ako retrospektiramo slijedom poratnih dogadaja, te pokreta i struja, koje su uzrokovale odnosne događaje u međunarodnom životu, vidjećemo, da su energije i naporci čitavog svijeta stavljeni u pokret i da su išli za tim, da se u svijetu stvari jedan novi modus vivendi, koji bi najbolje odgovarao poratnim prilikama i najefikasnije zamjenio stare, za današnje doba nemoguće metode sveukupnog saobraćaja među narodima.

Pa namjesto — da su se te energije i ti naporci naroda a priori skoncentrovali i stavili u službu zajedničkih nastojanja oko konsolidacije i obezbjeđenja mira na zemlji, pa da se u okviru sigurnosti i mira udare temelji novom životu u budućoj evoluciji čovječanstva, te na taj način u podjednakoj mjeri osigura prosperitet i omogući slobodan razvitak svih naroda i država svijeta, — danas možemo zaključiti, da su mišljenja i pothvati među narodima toliko divergentni, da se može govoriti o dvama suprotnim taborima u svijetu.

Na jednoj strani ispoljavaju se među pobjeđenim narodima reakcionalne struje, podržavane od vojničkih liga pobjeđenih armada, feudalnog plemstva i ultranacionalističkih grupa, a koje, nezadovoljne savremenim demokratskim poretkom, idu otvoreno za tim, da se ponovo restauriraju pale predratne apsolutističke monarhije i da se na čelo istih postave bivše diskvalificirane dinastije; te struje uporno traže reviziju mirovnih ugovora, sanjaju o revanšu, te postaju iz dana u dan sve agresivnije. Imperialistička i ekspanzivistička politika nekih velikih sila sve to više ugrožava neodvisnost i integritet teritorija manjih država i nužno sili ugrožene zemlje na stvaranje vojnih saveza u svrhu obrane. Uvođenje sistema protekcionizma, kao zaštitne carinske mjeru za obezbjeđenje materijalnih interesa, u zadnje doba dominira u privrednoj politici odlučujućih država. Tako carinski zidovi u svijetu sveudilj rastu, a kao posljedica toga javlja se ograničenje međunarodne izmjene dobara — čime se opet paralizuje slobodna konkurenca i izazivlje zastoj u svjetskoj trgovini. Obzirom na ovo, svi znakovi govore, da se nalazimo

uoči predstojećih carinskih ratova i utakmica za gospodarsku premoć svijeta, a iskustvom je dokazano, da carinski ratovi i borba za gospodarsku premoć, znače uvertiru sa oružan sukob. Reparacije i ratni dugovi pretstavljaju stalni kamen spoticanja pri pokušajima približavanja između pobjednika i pobjeđenih, a postojeća svjetska ekonomска kriza potencira porast elemenata nezadovoljstva. Kada se ovomu svemu nadoda stalna boljevička opasnost, te aktuelna mučna situacija i kaotično gibanje masa na dalekom istoku, gdje se ukrštavaju interesi i sjeku interesne afere moćnih i velikih država, mora se na žalost priznati, da u ovom momentu jedan dio svijeta i odgovornih faktora u njemu, kao da još stoji pod utjecajem ratne psihoze, te da ne može ili ne će da uvidi, kakva mu se jedna budućnost spremi, upotrebom neopravdanih metoda i sredstava, te isticanjem anahronističkih ciljeva u borbi za postizanjem vlastitih egoističnih aspiracija.

Na drugoj strani, kao protuteza ovim uznemirujućim pojавama, stoji Društvo Naroda sa elementima i faktorima mira u svijetu, koji se kupe oko njega i u njemu nesebično nalaze najpravednije rješenje. Premda se moć ove užvišene međunarodne institucije ne sastoji u raspolažanju sa vlastitim oružanim silom, niti u specifičnoj finansijskoj ili ekonomskoj snazi, ipak je moralni upliv Društva Naroda i onih pozitivnih struja, koje su uslovjavale njegovo stvaranje i učvrstile njegov današnji ugled, — toliko velik, da se može suprostaviti svakoj materijalnoj sili i još do danas uspješno paralizovati destruktivne pokrete, koji se u bilo kojoj formi i opsegu pojave na bilo kojoj strani svijeta.

Ali, o čemu se danas može govoriti, kao o stvarnoj činjenici, možda se sutra neće moći. Ovo ističemo, jer se po izvjesnim međunarodnim političkim simptomima može naslućivati, da se taj blagotvorni utjecaj Društva Naroda, te s njime inherentnih ustanova mira, kao i broj gorljivih njegovih savornika, nalazi u nekom stalnom opadanju prema progresivnoj ekspansiji mračnih sila i njihovih pokreća, koji svakog časa iskravaju među narodima svijeta.

Pozivajući se dakle na izloženo, može se otprije zaključiti, da je omjer utjecaja u svijetu za i protiv mira danas ekvivalentan, te da se u znaku ovogodišnjeg Dana Hristovog Rođenja svijet i narodi u njemu nalaze pred sudbonosnom alternativom: da li da se pod sretnim auspicijama mira pođe u susret preporodu i svjetloj budućnosti čovječanstva ili da se pod zlokobnim auspicijama pretstojecih ratova srne u crnu neizvjesnost i novi kaos.

Zasebno posmatrajući Jugoslaviju, obzirom na njezine unutrašnje prilike i njezin položaj u svjetlu ovakovih skeptičnih okolnosti i neodređenih smjerova u svijetu, može se mirne duše konstatovati, da se naša Država, u relaciji prama drugima, nalazi u po-

voljnim prilikama.

Zahvalivši Providnosti, koja nas je u sudbonosnom času i na odlučnoj preokretici naše državne i nacionalne orientacije, providila markantnom historijskom ličnosti u osobi našeg velikog Vladara, — Koji je neopozivim izražajem Svoje Kraljevske volje, velikim historijskim aktima sazdao najčvršći temelj našoj državnoj zgradi i neizbrisivo urezao smjer našem budućem općem narodnom životu, — naša se je Država učvrstila u svojoj definitivnoj formi, a naš narod uputio u pravcu nacionalnog i ekonomskog preporoda.

Spoljna politika Jugoslavije orientira se u skladu sa težnjom našeg naroda da se nesmetano i u miru dalje razvija, tako da Jugoslavija stoji na strani onih konstruktivnih sila među državama, koje i na uštrb vlastitih interesa, intezivno krče puteve konsolidaciji prilika u svijetu u duhu i na osnovu pravdognog i mirnog rješenja.

Ovakovo unutrašnje solidno ustrojstvo Jugoslavije i snaga, koju ona predstavlja, dovode je u stanje da može odoliti i jačim perturbacijama, koje bi se ispoljile u njezinom političko-geografskom interesnom području sa ciljem narušavanja mira, pa možemo ponosom istaknuti, da naša Država kao takova, znači moćan faktor u taboru onih država, koje, djelujući u pravcu mira, rade za bolju budućnost i sreću čovječanstva.

Spomenuli smo, da se u znaku ovogodišnjeg Dana Hristovog Rođenja svijet nalazi na sudbonosnoj raskrsnici: da li da putem mira kreće ravnim i širokim drumovima ili preko ratova krvim i tegobnim.

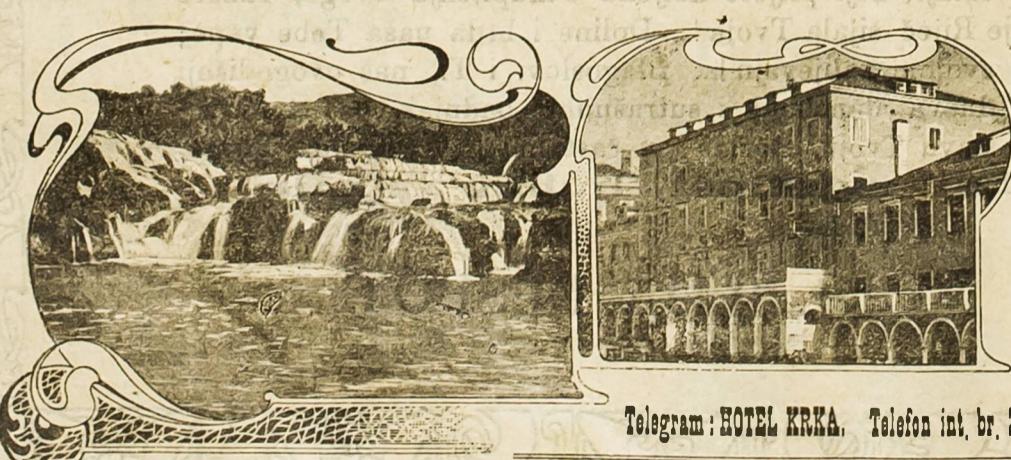
Ističemo nadu, da će pod blagom atmosferom Božića, — u kojoj se ljudi oslobađaju grubog materializma, uzrokovanoj krutom realnošću svakidašnjice, a više pažnje posvećuju intimnim i skrovitim dubinama svoga bića, — današnje čovječanstvo ne podijeljeno doći do spoznaje, da se svrha i cilj ljudskog postojanja ne sastoji isključivo u ostvarenju materijalnih želja i egoističkih pobuda, nego da postoji i drugi viši, spirituelan život, koji se osniva na etici i moralu, a koji treba dovesti u sklad sa materijalnim interesima, da se pravilno odredi smjer u realnom životu čovjeka.

Preko te spoznaje misija Boga i Čovjeka — harmonija duha i tijela — bila bi konačno i sretno završena među ljudima, a uživljene zasade Velikog Učitelja: Pravda, Ljubav i Mir među narodima svijeta, bile bi definitivno sankcijonisane po čovječanstvu.

Neka dakle ovogodišnji Božić, kao Dan mira i pomirenja, bude značio novu etapu u razvoju čovječanstva, za koje će se narodi, tjesno međusobno povezani, odlučnim koracima uputiti u smjeru buduće obnove svijeta, te skupno poraditi, da se u tom obnovljenom i preporođenom svijetu postavi čovjek na onu visinu, koja mu po dostojanstvu pripada.

M. Ž.-ć

GRAND HOTEL »KRKA« - ŠIBENIK

Telegram: HOTEL KRKA. Telefon int. br. 2.

Na obali, na najljepšem i najposjećenijem gradskom predelu, u neposrednoj blizini parobrodarskog pristaništa, nedaleko želježničke stanice, potpuno obnovjen prvorazredan hotel. Kafana i restoran, 50 soba, kupatila, centralno grijanje u svim prostorijama uredjenim sa najmodernijim komfortom. Poseban salon za bankete, veranda, prostrana terasa sa večernjim izgledom na more.

Dnevno koncert salonskog orkestra i jazzbanda. Kuhinja izvrstna. Najbolje domaće vino i mnoga strana pića i likeri.

Sarajevsko pivo, American drincks.

Soba sa jednim krevetom od Din 30.— do 50.—

” ” dva kreveta ” ” 60.— ” ” 100.—

” ” Penzion sa poslugom Din 88.—

U cijeni je uračunat općinski porez, rasvjeta i centralno grijanje. Trgovački putnici sa legitimacijom imaju u hotelu 10%, a u rest. 20% popusta.

Na kupalištu „Jadrija“, na divnom položaju u šibenskom kanalu, stavljuju se gostima na raspolaženje udobne kabine na žalu i u šumi. Redoviti parobrodarski saobraćaj od hotela do kupališta.

Vlastita autogaraža i motorni čamac za izlete u okolicu i na veličanstvene slapove Krke.

Suviše je mnogo bolesti, koje ugrožavaju naše zdravlje

Na sreću se neke od njih lako liječe na vrlo jednostavan način.

Čujte! Kod:

- 1) **kostobolje, bubrežnog kamenca, pjeska i grisa** pijte tri puta dnevno po jednu do tri čaše ugrijane *Radenske vode ljekovitog vrela*.
- 2) **kronične upale bubrega, Prostata hypertrophie, želučanog i crijevnog katara, Uretritis, Cystitis, Pyelitis i Fluor albus** dnevno tri do šest čaša ugrijane *Radenske vode Kraljevog vrela*.
- 3) **katara grla, berikata i bronhita** više puta dnevno po jednu čašu *Radenske vode ljekovitog vrela* sa vrućim mlijekom.
- 4) **Ikterus, zastajanja u jetri i kod žučnog kamenca** dnevno tri do šest čaša *Radenske ljekovite vode* sa Karlsbadskom soli.
- 5) **Diabetes mellitus, zavapnenje arterija, guše i Basedowe bolesti** piće se redovito umjesto druge, *Radenska ljekovita voda* najmanje ipak tri puta dnevno po jednu do dvije čaše.
- 6) **želučanih i crijevnih rana** dnevno tri čaše kuhanje pa opet ohladjene *Radenske vode ljekovitog vrela*.

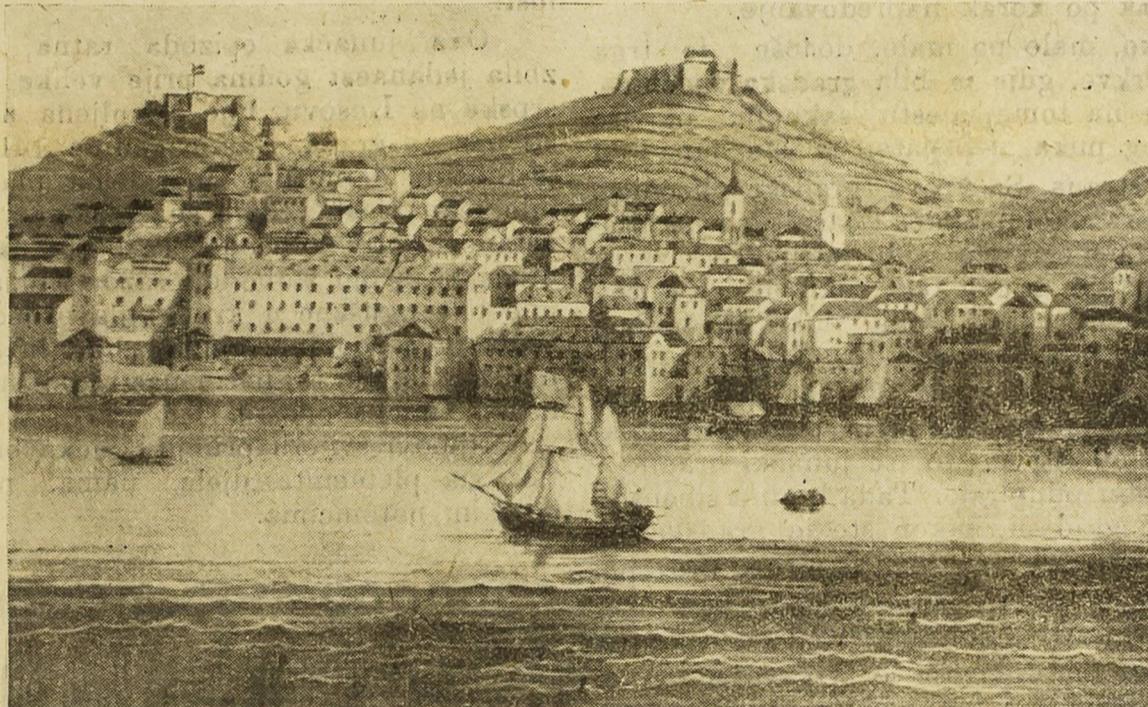
Tko je bio na upravi općine Šibenske od g. 1822. do danas

Prije god. 1822., u djelokrugu općina u Dalmaciji, isticao se položaj sredovječnih municipalnih ustanova: Velikog vijeća, Malog vijeća, Gradskih korporacija, Bratovština i t. d. Austrijska vlada, u želji da upliv svih tih ustanova svede na jedno, uredi općinski režim, na nešto demokratičnijoj osnovi i na način, da nadzor vlade, nad svim onim što se po gradovima bude dešavalo, bude što bolji i jači, jer je to bilo u duhu načela aust-

rijskog cara Franje I. tadašnjeg gospodara Dalmacije.

Na čelo općina, u onim mjestima gdje je bilo sijelo pretura, budu postavljeni Načelnici, više prisjednika i općinska vijeća; u u ostalim manjim mjestima, postavljeni su bili Sindaci, a po selima Glavari.

Iza prve ove općinske institucije, dakako da je, tijekom vremena i promjenom društvenih i političkih prilika, bilo i promjena

Šibenik početkom XIX. vijeka.

u općinskim uredbama, od kojih je za Dalmaciju najvažnija ona općinskog pravilnika od 30. jula 1864. Tom uredbom, koja je savršena, bila je autonomija općina u Dalmaciji najliberalnije zajamčena.

Načelnici i općinski upravitelji u Šibeniku, od god. 1822. do danas, redali su se prema društvenim i političkim prilikama vremena i bili su odraz mentalnosti doba, kad su se zbivale razne političke promjene ili veliki svjetski događaji, kojima smo i mi bili očevidci.

Prema ovome, mi ćemo da razlikujemo ova vremena:

1.) Vrijeme gospode, od 1822. do 1861., kad su za načelnike bili postavljeni članovi plemečkih ili inače uglednih gradanskih porodica. Političkih tendencija nije bilo.

2.) Vrijeme autonomaštva, od 1861. do 1873., kad su načelnici ili gerenti bili same uplivne ličnosti iz tadašnje autonomaške stranke.

3.) Vrijeme narodnaštva, od 1873. do 1903., koje je nastalo nakon značajne narodne pobjede u izborima 1872.

4.) Vrijeme pravaštva, prije klerikalnog, pak nacionalno-liberalnog, od 1903. do skoro srušetka 1913. Zadnje doba ovog vremena je

markantno, radi veoma živih borba između nacionalizma i reakcije.

5.) Vrijeme rata, od 1914. do novembra 1918., kad je općinskom komesaru bio dodijeljen odbor od sedam uzornih građana, od kojih su neki imali i gradsku aprovizaciju.

6.) Kratko vrijeme narodnog vijeća, u novembru i decembru 1918.

7.) Vrijeme talijanske okupacije, od decembra 1918. do juna 1921. Nijesu bili načelnici, već vladini komesari.

8.) Vrijeme slobodne Jugoslavije, od juna 1921. do danas.

Nakon ovog kratkog općeg pregleda, preći ćemo na popis imena svih ličnosti, koje su kao načelnici, gerenti, vladini komesari, opštinski predsjednici, bili na čelu Šibenske općine od 1822. do danas.

I. Vrijeme gospode:

- 1) Ivan Jakov plem. Divnić-Mihetić, od 1822 do 1827;
- 2) Dr. Anton Ferruzzi, 1827;
- 3) Ivan Krstitelj Galbiani, feudatarac Vrane, 1827-1831;
- 4) Antonio de Fenzi, 1831 do 1834;
- 5) Mihovil Divnić-Mibetić, 1834 do 1841;
- 6) Anton Simonia, 1841 do 1846;

- 7.) Dr. Antonio Cortellini, 1848 (gerent);
- 8.) Vice pl. Šižgorić, 1847-1849;
- 9.) Nikola Koštan, 1849-1852;
- 10.) Faust de Draganić-Verantius, 1852-1855;
- 11.) Vice pl. Šižgorić, 1855-1861.

II. Vrijeme autonomaštva:

- 12.) Luigi de Fenzi, 1861-1863;
- 13.) Dr. Federico Antonio Galvani, gerent 1863-1865;
- 14.) Dr. Luigi Zuliani, gerent 1865;
- 15.) Dr. Luigi Frari, 1866-1872;
- 16.) Dr. Federico Antonio Galvani, gerent do 1873.

III. Vrijeme narodnjačko:

- 17.) Ante vitez Šupuk, 1873-1882;
- 18.) Ivan Bulat, 1882-1886;
- 19.) Ante vitez Šupuk, 1886-1892;
- 20.) Dr. Frane Madirazza, vladin komesar, 1892-1896;
- 21.) Ante vitez Šupuk, 1896-1903;

IV. Vrijeme pravaštva:

- 22.) Marko Stojić, 1903-1906;
- 23.) Krstelj Dr. Ivo, 1906-1912;
- 24.) Luger Hubert, vladin komesar, od 17/11. 1912. do 8/3 1913.
- 25.) Krstelj Dr. Ivo, od 8/3 do 13/10 1913.

V. Vrijeme rata:

- 26.) Luger Hubert, vladin komesar, 13/10 1913. do 9/11 1918. Odbor građana, dodijeljen komesaru za vrijeme rata: 1) Dr. Vice Iljadica, 2) Vladimir Kulić, 3) Marko Šarić, 4) Joso Tambaća, 5) Ante Tikulin, 6) Krsto Jadronja, 7) Joso Kardžole.

VI. Vrijeme narodnog vijeća:

- 27.) Marko Stojić, od 9/11 1918. do 7/12 1918.

VII. Vrijeme talijanske okupacije:

Komesari okupacione vlasti:

- 28.) Ramaccini Giuseppe, 1918-1919;
- 29.) Lombardi avv. Simeone, 1919;
- 30.) Alačević Ugo, 1919;
- 31.) Valenti Dr. Rodolfo, 1919;
- 32.) Alačević Ugo, 1919-1920;
- 33.) Storić Ugo, 1920;
- 34.) Alačević Ugo, 1920-1921;
- 35.) Krstić Mate, do 10/6 1921.

VIII. Vrijeme slobodne Jugoslavije:

- 36.) Rajević Dr. Ante, od 10/6 1921. do 2/9 1923;
- 37.) Blažević Ante, od 2/9 1923. do 4/9 1925;
- 38.) Vlašić Dr. Šime, od 4/9 1925. do 26/4 1926;

- 39.) Ugrinović Niko, komesar, od 26/4 1926 do 10/5 1926;
- 40.) Vlašić Dr. Šime, od 10/5 do 6/8 1926.

- 41.) Kožul Dr. Marko, od 6/8 1926. do 29/2 1928;
- 42.) Škarica Dane, od 29/2 1928. do 31/1 1929;

- 43.) Dulčić Jakov, od 31/1 1929. do 19/4 1930;
- 44.) Smolić Dr. Vinko, od 19/4 1930.

Ovim se zatvara niz Šibenskih načelnika, koje sam na brzu ruku skupio, da mladim generacijama Šibenika predočim nešto, što im je sigurno bilo nepoznato, a starijim da osvježim spominjanje.

mj.

ZAUZEĆE ŠIBENIKA 28 OKTOBRA 1378. PO MLETAČKOM MOROVOĐI VETTOR PISANI.

Jedna sjajna stranica u povijesti staroga Šibenika.

U godini 1378. buktio je rat između dviše moćne pomorske republike: Genove i Venecije. Dalmatinski gradovi, tada još svi slobodna municipija, listom pristadoše uz Genoveze, u nadi da će se tako otresti nesnosne mletačke preponderacije na dalmatinskoj obali. U tome su bili pomognuti od hrvatskog bana, kojih je i, prema potrebi snabdjevao čilom kopnenom vojskom.

Genoveska flota, pod zapovjedništvom glasovitoga morovođe Andrea Doria, uđe u Jadransko more i tako se glavna ratna akcija prenese na Jadran i na naše obale.

Zauzeće Šibenika po Vettoru Pisaniu, nije od nijednog historičara ni hroničara bilo potanko opisano, već jedino kratko nabačeno. Jedan Mlečanin, komu ne znamime, napisao je god. 1767. knjigu, kojoj je naslov: *Memorie che possono servire alla vita di Vettor Pisani nobile veneto, Venezia 1767*, a u toj knjizi je potanko opisan ovaj ratni dogodaj, koji je našem gradu na diku. Evo ga.

Flota mletačka bila je pod zapovjedništvom Vettora Pisani, a Genoveska pod Andreom Doria. Pisani je već bio zauzeo Kotor, da zaprijeći Genovezima da se usidre u onome kanalu, pak je naglo otplovio put Zadra i počeo ga opsjetati, da iza Zadra zauzme po redu sve ostale dalmatinske luke. Čim je započeo osvajanjem Zadra, koji se branio hrabro i tvrdokorno, dobije vijest, da je genovesko brodovlje ušlo u trogirsku luku i da je hrvatski ban u velike umanjio posadu Šibenika, da poveća onu Zadra. Tada Pisani naglo digne opsadu u Zadru i brzo otplovi put Šibenika, da ga zauzme prije nego li Ban hrvatski pruži gradu potrebitu pomoć.

Doplovi i usidri se svojim brodovljem pred kanalom prama Šibeniku, u kome je bilo malog gradskog brodovlja za obranu. Pisani uspije, da sa svoje tri najveće i najjače galije uđe u luku i zatraži salvum conductum za pregovaranje sa rectorom velikog vijeća grada Šibenika. Čim je to postigao, siđose sa galija u čamce mletački parlamentarci, iskrcaše se i dođoše pred veliko vijeće.

Na lukav i uvijen način pozvaće Šibenčane na predaju, uz svakojaka obećanja u ime Pisana u pogledu pravde, dobrostanja, zaštite i t. d. Šibenčani ponosno odgovoriše: „Predaja treba da nam bude nametnuta mačem, a ne riječima“. Nakon ovog odgovora, Mlečani se vratiše na galije, od kojih dvije ostaviše na straži ulaza konala u luku a sa trećom se povratiše svome kapetanu, da mu priopće odgovor Šibenčana. Pisani tada, sa svim svojim moćnim galijama uđe u luku, u nadi, da će se Šibenčani prepasti, kad vide toliku snagu. Iskrca svoga najboljeg parlamentarca, proveditura Loredana i uputi ga velikom vijeću. Veliko je vijeće baš bilo sakupljeno na ajenici, kad Loredano, sa mnogo pratinje, uđe i reče: „Vettor Pisani vam nosi u jednoj ruci maslinovu granu, a u drugoj mač; na vama je izbor, ako hoćete mir, spasit ćete svoje živote i svoja imanja, ako hoćete rat, dogodit će vam se ono što i Kotoranima, koji, skoro svi, leže pokopani i zatrpani pod ruševinama svoga grada“.

Naši junački praoči, puni pouzdanja u svoju hrabrost i u nadi brže pomoći hrvatskog bana, odgovoriše Loredanu na jednak način kao i prijašnjim pregovarteljima, uz odlučnu izjavu, da će braniti svoj grad do zadnje kapi krvi.

Pisani, nakon tog odgovora, izdade sva potrebita naredenja za navalu.

Čim je sutradan svanulo, mornari sa mletačkih galija baciše se na male brodove šibenske, poubijaše mornare i potopiše brodove. Tada se galije primakoše kraju, da iskrcaju mletačku pješadiju, oboružanu strjelicama viticama, i verugama.

Ova navali na šibenske nasipe, brzo ih zauzme i dođe pod gradske zidine. Tu nađe na žestok otpor, tako da mletački vojnici počeve uzmicati, i bježati prama moru, i bili bi zlo svršili, kako sam mletački pisac citiranog djela kaže, da nije Vittor Pisani, promatrajući sa svoga broda to malakanje svojih vojnika, glacom se iskrcao sa znatnim pojačanjem, iznio skale, čekiće, lašune, kornjače, bikove i sve ostalo ratno oruđe onoga doba, za probijanje zidina. On obeća veliku nagradu prвome, koji zabije mletački štandarac na zidine Šibenika.

Navališe sada Mlečani dvostrukom snagom. Borba je bila žestoka i krvava, dok Mlečanima ne uspije da probiju zidine i otvore obrov, kroz koji su mletački vojnici nahrupili i rastvorili vrata svojima, da uđu u grad. Šibenik je bio kao poplavljen od mletačkih vojnika. Šibenska junačka posada sa građanima, razvrsta se u zatvoren skvadron proti neprijatelju, osporavajući mu korak po korak napredovanje.

Tako, malo po malo, dođoše do trga stolne crkve, gdje je bila gradska vijećnica. Kako se na tome mjestu sakupilo najviše šibenskog puka, neprijatelj je bio napadnut sa svih strana. Sa krova gradske vijećnice, sa prozora okolnih kuća, bacalo se na Mlečane kamenje, vrelu vodu, strijelice, vatru i sve ostalo, što bi pod ruku došlo. Borba je bila duga, pokolj velik, dok Mlečanima ipak nije uspjelo, da uđu u gradsku vijećnicu i u privatne kuće. Tu, na groznan način, bude mačem i kopjem poubijano i baceno na ulicu sve, što se junački branilo i neprijatelju odupiralo. Tada hrabra šibenska posada i građani, nakon što je gradska vijećnica bila već zauzeta, uzadoše kroz pobočne ulice, da se zaklone u svoj stari kaštel Sv. Mihovila, koji bijaše tada, kao i sada na istome mjestu, gdje je tvrdava sv. Ane. Vettor Pisani naredi svojim vojnicima da Šibenčane slijede i gone, u nadi da će tako osvojiti tvrđavu. Kad su tako prispjeli na vrh brijege, Šibenčani, hrabro i smjelo, poznавajući svaki kamen i svaku škrapu svoga brda, okrenuše se prama neprijatelju i navališe tako hrabro i vješto, da nagnase Mlečane u bijeg i prognaše ih natrag na trg sv. Jakova. Trg je bio pun mletačkih vojnika, koji su tu plijenili, robili, klali. Zametne se ponovno ljuta borba, sa

mnogo krvi i klanja, dok ipak Mlečani, koji su bili u velikom broju i dobro naoružani, ne ostadoše pobjednici.

Šibenčani, koji ostadoše živi, zaklone se, neki u kaštel, a neki izvan gradskih zidina. Grad ostade u rukama neprijatelja, koji se sada podade najdivljem plijenu. Ništa nije ostalo pošteđeno; nije bilo dućana, radionica, ni kuće, koje Mlečani nijesu premetnuli, porobili i zapalili, pa kad to nije bilo dosta, stadoše mačem bosti i ubivati polumrtve ranjenike, nabijati na kopljazene, djecu i starce. Pijana venecijanska ručnja, uđe u crkvu sv. Jakova da nađe tadašnjeg biskupa šibenskog Matiju Crnotu, koja su oni smatrali jednim od poglavica otpora; sklonuo se na vrijeme i tako spasio glavu.

Dok su venecijanski vojnici izvršivali ove okrutnosti, koje u cijeloj svojoj golotinji i najdrastičnijim izrazima, skoro naivno, opisuje venecijanski hroničar godine 1767., prispije vijest, da je genoveska flota pošla iz Trogira put Zadra. Tada Vettor Pisani brže bolje sakupi svoju vojsku, uredi galije, pošalje Aliriga Dandola u Veneciju, da javi zauzeće Šibenika, zatraži nove municije i prvog novembra otplovi prama floti Andrije Dorića, a ostavi naš Šibenik u jadu i žlosti.

Ova junačka epizoda ratna, koja se zbila jedanaest godina prije velike pogibije srpske na Kosovu, nije osamljena u povijesti našega grada. Nakon godine 1412., kad je Šibenik definitivno morao da padne pod mletačku vlast, redale su se bune i vrstali ustanci protiv Venecije. Te borbe naših pratočaca za svoju slobodu, vazda bi najokrutnije bile ugušene u krvi; glavosijeci i vješanja po jarbolima galija, bile su najobičnije kazne. Na taj način nastradali su mnogi naši plemići i pučani.

Njihovi svijetli primjeri, neka budu poticaj na plemenita djela, nama, njihovim dalekim potomcima.

Šibenska Okružna Banka D. D. Šibenik
Telefon br. 68. — Brzojavi : Krugobanka
Prima uloge na štednju na knjižice
i po tekućem računu te ih
ukamaće najpovoljnije.
Vrši sve bankovne poslove uz najbolje
uvjete
Robni odio — Telefon br. 9.

„Humanik“

Za Božić i Novu Godinu
pruža Vam najveći izbor lakovanih
i ostalih galerantijskih cipela za
dame, te kućne cipele kaljače, sni-
ježne cipele i ostale gumene robe
a naročito **vrlo ukusne i moderne**
ruske čizme za dame.

— Veliki izbor muških i dječjih cipela uz vrlo povoljne cijene. —
— — Posjetite nas i uvjerite se, bez obaveze na kupnju! — —

Šibenska kronika

Sretan Božić!

Saradnicima, oglasivačima, pretplatnicima i svim ostalim prijateljima lista želimo sretne Božićne Praznike. Uredništvo i Uprava „Primorske Riječi“

Iz uredništva. Slijedeći broj „Primorske Riječi“ izlazi 31. ov. mj. ujutro. Molimo, da nam se rukopisi i oglasi za ovaj broj dostave najkasnije do 30. ov. mj. u 10 sati prije podne.

Obredi na božićne blagdane u Starokatoličkoj Crkvi. Na Badnjak u 7 sati večer blagoslov badnjaka i pjevana sv. Misa. — Na Božić u 10 sati jutro pjevana sv. Misa. — Na Stipanju u 10 sati jutro pjevana sv. Misa. — U Nedjelju u 10 sati jutro pjevana sv. Misa.

Župsko Vjeće Starokatoličke Crkve.

Trgovina boja Viktor Sosić

Šibenik - kod crkve Sv. Ivana

želi svojim cijenjenim mušterijama

sretne Božićne Praznike i Novu Godinu

Sva neprijatna oboljenja organa za disanje, koja se pojavljuju baš sada, izlječite brzo i najjednostavnije na taj način, da pijete više puta dnevno Radensku ljekovitu vodu pomiješanu sa vrućim mlijekom.

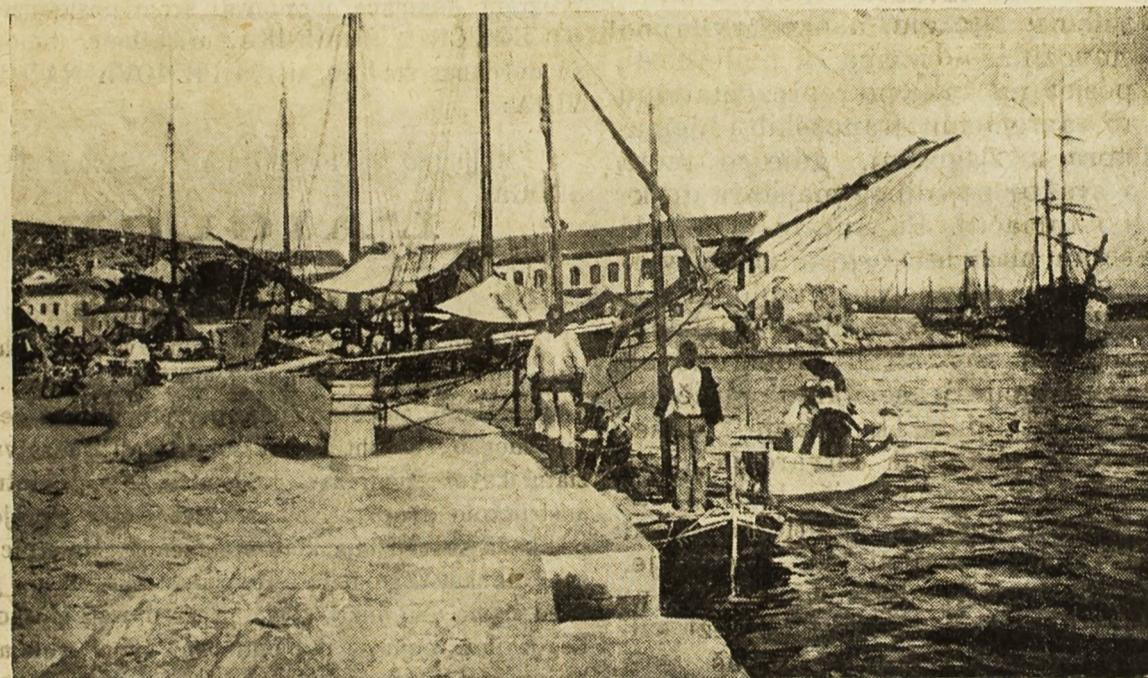
Zajam traži se od 200.000 Dinara, na I. uknjižbu četverokatnice, novogradnje. Obratiti se Tiskari Vitaliani.

Poznata tvornica suhomesnate robe A. Mitrović i sinovi otvorila je u Šibeniku svoju podružnicu

Poznata splitska mesarnica te tvornica suhomesnate robe, masti i leda Ante Mitrović i sinovi otvorila je danas svoju podružnicu u Šibeniku, u kući Huhberger, cesta Ante Šupuka (kod bivšeg vatrogasnog spremišta). Ovime naš grad dobiva još jednu uzornu trgovinu suhomesnate robe, koja će bez dvojbe privući pažnju čitavog građanstva.

Ova naša odlična domaća tvrtka posjeduje svoju vlastitu modernu klaonicu, opskrbljenu bakteriološkim laboratorijem za pregled mesa i prerađevina, a stoji pod stalnim nadzorom državnog veterinara. Pred kratko vrijeme tvornica je bila odlikovana na velesajmu u Touloise (Francuska) zlatnom medaljom za svoje prerđevine. — Kako je udaljenost između Splita i Šibenika vrlo malena, to će i naše građanstvo imati redovito sveže proizvode ove renomirane tvornice suhomesnate robe. Cijene će biti vrlo niske tako, da će i oni najsiromašniji gradjani biti u mogućnosti, da nabave sve proizvode spomenute tvornice.

Snimke predratnog i današnjeg Šibenika

Šibenska Draga iz vremena prije rata, kada je tamo još bila morska uvala, gdje se sada nalazi obala sa stovarištem boksita. Sprijeda se vidi jedrenjak trgovca Zmirčića iz Ista, koji je u Šibeniku kupovao staro željezo i krpe i onda sve to odvozio u Trst.

Današnji Šibenik u noći

Kolinska

CIKORIA

**UKUSNA I ZDRAVA
je
KOLINSKA KAVA**

Unamljuje se stan na vrlo lijepom zračnom i sunčanom položaju sastojeće se od 4 sobe, kuhinje, kupatilo i nuzprostorija. Obratiti se u Tiskari E. Vitaliani i Sin.

Vjenčanje. 28. ov. mj. obaviće se vjenčanje naše sugrađanke gdice Marinke Jerrinić i g. Dra Josipa Glasera, šefa odjeljenja za duševne bolesti pri mjesnoj banovinskoj bolnici. — Čestitamo.

KINO „BALKAN“ ŠIBENIK

želi svojim cij. posjetiocima
SRETAN BOŽIĆ i NOVU GODINU

U teškim danima krize i velikih briga potrebno je malo razonode, zato moramo svi posjetiti na **5 januara 1932**

AKADEMSKI PLES

koji priređuje

JUG. AK. KLUB

**Uspjeh Drniškog Sokolskog
Pjevačkog Zbora u Drvaru
Drniš-Prosinca**

Trinaestog ov. mj. pjevački zbor drniškog Sokola u sprovećanju svog kulturnog zvanja doživio je u Drvaru zamjerni uspjeh

Drniški sokolski pjevački zbor nastupio je čedno bez umjetničke pretenzije, ponosan u sokolskim odorom, na pozornicu Sokolskog Doma, pred dupko punu dvoranu najotmenijih gradjana Drvara.

Uspjeh koncerta ima se prepisati tome, što je svaki pojedinac podao ponajbolje od sebe stvarajući na taj način harmoniju zobra, koja je potpuno uspjela u interpretaciji pojedine melodije birana programa i koja je izazvala kod prisutnih buran aplauz i zamolbu obnove pojedine izvedbe.

Izvedbom je dirigovao marni brat S. Mudrić, koji također svojim posljednjim kompozicijama pruža najbolje nade u uspjeh svog muzičkog talenta.

Za danas prelazimo opisom preko svih onih zasluga i požrtvovnog rada uprave drvarskog Sokola i njenih svjesnih članova oko podizanja velebine zgrade Sokolskog Doma, kojega su sagradili moguće i uskraćom zaloga. Ne ćemo iznositi ni one brojne zaslужne postignute diplome u službi sokolske ideje, kao ni njihov požrtvovni rad oko socijalnog odgoja članstva. Tim više, što nam je poznato da odnosna uprava nije ni dosada tražila javnog priznanja, pripisujući svoj rad dužnosti u službi domovine.

No ipak ne možemo preći preko onoga toplog prijema i bratske susretljivosti iskanane braći iz Drniša, koja su dočekana i primljena - srcem na dlanu - i koja su ponijela zasadjenu uspomenu ljubavi i bratstva. U tome su braća iz Drvara predvodjeni svojim starešinstvom bratom D. Budisaljevićem, M. Peleksićem, M. Trikićem i N. Cvjetićem podpuno i uspjela, tim više, kad se uzme u obzir da je kolo srpskih sestara moralno izostati, budući je bilo u punom jeku rada oko proslave sedamnaestog Decembra pak se i opravdano uvažilo njihov izostatak. nl.

Tt. Lušić i drug
želi
svojim cij. mušterijama
sretni Božić i Novu Godinu

PODUKA: Sa sigurnim uspjehom podočavam učenike nižih razreda iz svih predmeta. Adresa u tiskari Vitaliani.

„TIVAR“ ODIJELA

»Božić« je na vratima zato neka se svatko TIVARU obrati.

Odijela, kapute, hlače i jakete možete dobiti samo uz originalne tvorničke cijene u podružnici u Šibeniku.

Pregled skladišta slobodan bez obaveze na kupnju.

Nekoliko riječi o savremenoj umjetnosti

(Prigodom izložbe Lučić-Popović)

Nikada se nije toliko i u takvom opsegu pisalo o umjetnosti koliko baš u naše vrijeme zahvaljujući današnjim sredstvima, koja omogućuju njezinu propagandu i njezino širenje među velike mase. Ali nije nikada bila umjetnost ni tako konfuzna ni tako nerazumljiva kao danas. Sadašnja je umjetnost karakterizirana nervoznim traženjem nečeg novog. Ona je u tome odraz današnjega društvenoga stanja, ali ona ne stoji u službi ideja (osim nekih iznimaka), koje se ispoljavaju u današnje vrijeme, ona ih samo registrira. Umjetnost može biti tendenciozna, ali ne mora. Ona ide za duhom vremena, a ne stvara ga (kao što bi neki htjeli). Danas ne nalazimo umjetnost smirenu i jasniju. Traže se nova rješenja umjetničkih problema. Najbolje nas o tome može uvjeriti množina — izama u umjetnosti, pak onda posjet na kakovu reprezentativnu izložbu (kao savremenih francuskih i njemačkih majstora u Zagrebu), gdje se mora skoro svakog pojedinog majstora drukčije gledati i tumačiti. Pa nije ni čudo. U svim današnjim pitanjima osjećamo neizvjesnost i baš ta neizvjesnost napunja nas strahom, koji se povećao zadnjim svjetskim dogadjajima. Taj su strah prouzrokovali kaos i dezorientaciju u socijalno političkim i ekonomskim pitanjima, kolebanje sadašnjih političara u pitanjima ostvarenja promjena, koje društvo sve to više traži i današnjega stanja, i bojazan političara pred odlučnim korakom čekajući na dogadjaje, da nebi morali snositi odgovornost. A umjetnost kao kakav seismograf bilježi sve te društvene trzavice i potrese. I baš zato su oni slikari, koji se drže starih škola bez vrijednosti. Stoga nas mora veseliti izložba gg. Lučića i Popovića u ovom duhu, što je dokaz da se i kod nas nalazi shvatanja za savremene slikarske probleme, pak je ta izložba prva takove vrsti u našem gradu. Očit se napredak pokazuje od slike do slike, pa iako nijesu brojne uspjele, to ipak moramo mladim umjetnicima čestitati na uspjehu.

Ostojić Ivo
Šibenik, stud. fil.

ZLATARIJA A. PETRIĆ

ŠIBENIK

želi svim svojim cij. mušterijama

Sretni božićne blagdane

TONKINO »BALKAN«

držeći se vjerno svojih tradicija, pobrinuo se je da i ove godine pripremi nadasve veliki u umjetničkom kao i zabavnom pogledu savršeni tonfilmski program, kojim će obradovati svoje posjetioce nastajnih BOŽIĆNIH PRAZNIKA, prikazujući filmove koji su do danas stavljeni u red FILMOVA NAD FILMOVIMA:

Milijunski veletonfilm u režiji slavnog TURJANSKOGA

L'AGLON

(ORLIĆ)

Vojvoda od Reichstadt

Tragična sudbina Orlića sina velikog Napoleona i Rimskog cara, koji je težio za slavom Velik duhom, savršeno lijep, osvajao je srca žena, no nije mogao osvojiti srca onih, koji ga zatvorile u zlatni kavez podrezavši mu krila Intrige na austrijskom dvoru Figura i igra Franje Josipa, kada se zauzima kod svemoćnog Meternicha za svog unuka Vojvodu od Reichstadt-a savršena je Pred nama se niže živa priča o wagramskoj bitci. Legije jure, čuju se pobedonosni zvuci trublja, a na briježu stoji nepomična silhueta „malog topničkog poručnika i velikog cara“.

Najveći i najbolji veletonfilm snažnog sadržaja i divne pjesme, velikog pjevača člana bečke i berlinske opere, slavnog RIGHARDA TAUBERA

Ne vjerujem više ženi

Muzika PAULA DESSA-U

Najveći veletonfilm koji još do danas ima slavu, da je najbolje posjećeni i a najljepša stvorena tonfilmska operata:

RIO RITA

Apsolutno stopostotna veletonopereta, u kojoj su kazališne scene izrađene u naravnim bojam. Veletonfilm bajne raskoši i divnog sadržaja. Prekrasna inscenacija sa još divnijim solo i zborskim pjevanjem. Kompozicije slavnog HARRY TERNAY. Dirigent VICTOR BARAVALLE. U evoj prekrasnoj opereti sudjeluje glasoviti zbor i revija ZIEGELDA. Veledjelo prepuno pjevanja, plesa, sadržaja i zabave.

Kao solo pjevači sudjeluju: Lirske tenor JOHN BOLES, sopran BEBE DANIELS, bariton GEORGES RENEWAND i alt DOROTHY LEE.

Redoslijed prikazivanja ovih veletonfilmova najaviti ćemo naknadno, ali tako, da ćemo svaki dan prikazivati novi program.

Hotel „Kosovo“ Šibenik

želi svojim cij. gostima

sretni Božićne Praznike

Privatne škole u Šibeniku

(U prvoj polovini 19. vijeka)

Prevrćući razne akte mogao sam sakupiti nekoliko interesantnih bilješki o privatnim učiteljima u našem gradu u prvoj polovini prošlog vijeka.

Od o. o. konventualaca u samostanu sv. Frane bavili su se podučavanjem djece i mladeži o. Petar Dr Kastelan, o. Bonaventura Pinica, o. Ante Tommaseo (stric slavnog Nikole) i o. Serafin Bogdan. God. 1808 odredila je francuska okupatorna vlast, da o. Serafin bude upravitelj javne osnovne škole. O. Kastelan i Tommaseo bili su namješteni na srednjoj školi, koju su Francuzi ustanovili u našem gradu. Inače je o. Pinica proveo čitav život u školi. Fratri su podučavali gratis u javnim školama 23 mjeseca, jer se općina i vlasta pravdali, ko će plaćati učitelje. Redovnici su napustili javnu školu, pa su privatno podučavali devet godina, dok se opet g. 1824 nije otvorila javna, gdje su neki od njih opet bili uposleni.

Pojedine su podučavali fratri sv. Dominika i sv. Lovre, kako je to bio davni običaj.

Don Sime Škarica od g. 1808 bavio se privatnim podučavanjem. Kasnije ga je o. Kastelan uputio u metodiku, a kad se je g. 1824 otvorila javna osnovna škola Don Sime joj je postao upraviteljem za tri godine, iako je dulje za 18 mjeseci podržavao svoju privatnu školu. Inače je Škarica bio župnik Nove crkve. Njegov portret u bojama nalazi se u kući Dane Škarice na Gorici, koji je izradio neki Squarcione. Tu je natpis: „Reverendissimus D. nus Simeon Scariza canonicus insiquis cathedralis ecclesiae Sibenicensis denominatus a sacra caes. regia maiestate Ferdinando I. die XXV a octobris 1839., reali antem possessionem sui canoniciatus die XIX decembris eiusdem anni adeptus est.“

Josip Liano rodio se u Mlecima, a u Šibenik je došao iz Pulja. God. 1825 počeo je privatno podučavati, a 1826 imao je 60 djece, među kojima i Simo Matavulj, valjda djed slavnog pisača Sime. Ali g. 1827 imao je Liano samo 22 učenika, od kojih su neki bili izvan Šibenika. Nastajne godine imao jedva 10 učenika, ali iz boljih obitelji. Liano je imao velikih iskušanja i borba za opstanak. God. 1826 uspособio se ispitom za držanje škole. 1827 dobio je dozvolu od inspektorata u Zadru, da može privatno podučavati po kućama, ali ne držati skupnu poduku. Nalazeći se u stiscu tražio je, da bude postavljen na javnu školu u Šibeniku. Bio je odbiven s razloga, da se je kasno natjecao. Njegovi su ga neprijatelji klevetali zbog slabog ponašanja i lošeg krasopisa, pa su ga vlasti zvali na zapisnik. U ono se doba mnogo pazilo na moralno ponašanje učitelja. Na nje su paziли ne samo crkvene vlasti i školske, nego i policija.

No uza sve zabrane Liano je dalje privatno podučavao, iako je imao mali broj učenika. Uvukao se napokon neko vrijeme i u javnu školu kao suplent najnižega razreda, a ipak je privatno podučavao. Po naredbi komisije u Zadru uzeo ga je na zapisnik g. 1836. D. Dinko Mistura, upravitelj javne škole, i stavio ga pred dilemu: ili će se odreći javne poduke ili privatne. Liano je mudro odgovorio: Uvijek se pokoravam naredbama komisije, ali mislim da me čovještvo mojih starešina ne će prisiliti, da izgubim sigurni kruh zbog male plate. Nemam drugih sredstava za održanje nego privatno podučavanje. Unaprijed morat ću podučavati barem djecu ispod normalnih godina (šest god.). Iste godine odgovorila je komisija, da nikako ne smije držati privatnu školu, ali može podučavati po kućama i djecu ispod šeste godine; ako se ne pokori, oduzet će mu se dekret usposobljenja. Čini se, da Liano nije dalje ostao u javnoj školi. Znademo, da ga je već od 1829 pomagao u podučavanju Don Ante Fakčević. Liano se služio škol. knjigama, a imao je i latinsku antologiju.

Oko g. 1830 podučavao je privatno učenike Don Tane Girardi, koji je došao k nama iz Zadra.

Roditelji su slali svoju djecu Don Frani Matuliću oko g. 1838., da ih se rasterete i ne skitaju po dicama. Prima je i djecu koja su svršila osnovnu školu. On je vodio mladež i na šetnju. Istih godina prima je dječake na poduku neki Juraj Capel de Parucchier, starac dobričina od 70 godina.

Što se tiče odgoja ženske djece, možemo donjeti ovo. Iz jednog izvješća Krste pl. Dominisa od 14. okt. 1806 (kad je bio ukinut ženski benediktinski samostan sv. Kate u Docu), doznajemo, da su se ke-

ludrice bavile podučavanjem djevojčica u vjeri, čitanju, računjanju i ručnom radu. Neke su od djevojčica boravile u samostanu i plaćale 96 forinta godišnje. Bilo je učenica iz Knina, Skradina i drugih mjesta, jer je škola bila ugledna (. . . ha una fame non ordinaria in tutta la provincia). O ovom samostanu imam više bilješki u rukopisu Povijest koludričkih samostana u Šibeniku. Odgoj je u ovom samostanu bio na našem jeziku, jer su koludrice imale i svoju regulu (pravilnik) iz srednjeg vijeka na našem jeziku.

Prema pravilima svoga reda benediktinke sv. Luce bavile su se od valjkada podukom ženske djece. To se vidi iz raznih njihovih spisa. U jednom dokumentu 1. maja 1818 kaže se: „Tutte si occupano all'educazione della gioventù del loro sesso“. U drugom spisu od 1817 kaže se, da je č. m. Jela Zuliani (kasnije upraviteljica javne škole) već od god.

1806 određena za učiteljicu djevojčica, od kojih su neke boravile u samostanu a druge vani. Kod ovih koludričica otvorena je javna škola 2. januara 1826 posloštu su prostorije radikalno preuređene. Inače su od 1811 do 1813 imala prvi put javnu školu.

God. 1830 počela je privatno podučavati djecu Marijana Vusio. Godinu kasnije bilo joj je naređeno, da položi pedagoški ispit pred inspektorem, kad dođe u Šibenik. Ali je ona učinila ispit iz metodike tek g. 1833, a to je urađila i njezina sestra Karolina. U god. 1833 imale su 10 učenica, a u g. 1834 svega 17. Služile su se knjigama kao i javna škola. Podučavale su materijal prvog i drugog razreda.

God. 1831 bila je pozvana na ispit privatna učiteljica Antica Marinović, eda može i dalje podučavati. Samo se nezna, je li se pozivu odazvala.

Oko godine 1830 privatno je podučavala ženske Lucija Bizzi, žena Sebastijana Ferrarija, Andrijana Pappadopoli, Marijana Matulović, Elizabeta Giacomelli i Tonina Fornerić. Politička im je vlast zabranila, da podučavaju djecu stariju od šest godina, jer nijesu imale sposobljenje.

Don Krsto Stosić

DREVNI SLAVENSKI ŠIBENIK

Naš su grad ustanovili Hrvati u desetom vijeku. Već tada je bio od svih drugih gradova na dalmatinskom moru najviše slavenski. Tu nacionalnu oznaku Šibenik je s ponosom čuvao kroz sve vijekove. Mletačka vlast, koja je u gradu trajala od godine 1412 do 1797. s talijanskim kulturom, nije u četiri stoljeća mogla mu izbrisati jaku slavensku karakteristiku, iako se u Šibenik neprestano selili stranci s tuđinskim jezikom.

Istina izumrle su stare šibenske obitelji, kako svadje na svijetu, jer rodovi obično izumiru poslije 2, 3 ili 4 stoljeća. Šibenik je pogotovo umela strašna kuga u god. 1649 i 50, kad je pognulo 10 do 12 tisuća žitelja, a ostalo u životu valjda 2 ili 3 tisuće. Ali čovjeku srce raste, kad čita krasna slavenska prezimena Šibenčana, za koja mnogi nijesu nikad čuli. Stoga sam ih nastojao pokupiti iz spisa i knjiga, te ih ovdje priopćujem građanima. Navadam pak same ona, čisto slavenska, koja se nalaze prije ulaska Mlečića u Šibenik, naime prije god. 1412. Ivan Kukuljević učinio je slično za Split, ovdje pak neka bnde za Šibenik.

Babunja, Budoje, Budčić, Budić, Branković, Bratković, Brčić, Burislav, Buća, Bolemirić, Borišević, Bogdanić, Buboević, Boljković, Bilaković.

Cvitanović, Cvitić, Cvitnić, Crnčić, Ceprnčić.

Čimaturić, Drago, Dražica, Ditislav, Divnić, Dragoslavić, Dobroević, Didak, Dragoje, Dobrinčić, Duhović, Dragola, Deša, Dračević, Dulibić, Dobrošić, Dražinić, Drakšić, Drušinić, Dobroje.

Gladikosa, Glasanić, Grizanić, Goić, Gojković, Grbavčić, Grebić, Gruban.

Huković, Hrepčić, Hvalović, Hvaličević.

Janjušar, Janković, Jutrović, Jakšić, Juriša, Juršić, Jurić.

Kalunić, Kosirić, Klobučarić, Kosić, Križančić, Konjević, Komercić, Kamenarić, Krasanić, Krgota, Krepeljić, Komisić, Kiselović, Kušić.

Linjičić, Lavčić. — Ljubojević, Ljubić.

Mazurana, Medošević, Madić, Mihetić, Mikačić, Mišić, Miršić, Maglišić, Madonić, Munjašić, Mirsinić, Mrnavić, Milgost, Miloević.

Naplavčić, Norčić. — Ostoja, Oštrica.

Prkić, Peršen, Puh, Pribislavljić, Predoević, Prabuljić, Pribše, Pletikosić, Pulšić, Pokrajčić.

Rajčić, Ručić, Radenić, Radohnić, Radamanov, Ratković, Radoj, Raganić, Radetić, Ratkanić, Račević.

Slavica, Strilić, Slavčić, Sporčić, Stanisić, Stančević, Stržoević, Slovanić, Stružojković, Strahinja, Stanić, Strahimirović, Stojan, Suratić, Sršen, Stojslavčić.

Šubić, Šižgorić. — Tavilić, Tolčić, Tihić, Tisković, Tompše.

Vladović, Vladikosa, Vukša, Vlatković, Vlatić, Vojnović (ili Palikuća), Vukmerović, Vilinić, Vrancić, Vrenković, Volkotić, Vodarević, Vukasović (ili Haras, Aras).

Zoričić, Zmailo. — Žitodorović, Žikinić.

Od muških imena često nalazimo ova: Branko, Bogdan, Budislav, Cvitko, Dragomir, Dragoš, Dragoje, Dragiša, Dobroslav, Grubisa, Krešimir, Mladen, Milobrat, Matko, Pribislav, Radoslav, Radman, Radčić, Radovan, Radonja, Rade, Ranko, Slavonja, Slavko, Stanislav, Stojan, Vid, Vuk, Vitko.

Treba znati, da je u Šibeniku bilo zabranjeno stavljati djeci tobože „poganka“ imena, ali eto nosila su ih muški i ženske. Ženske se često nazivaju: Branka, Buna, Dobrica, Draža, Dušica, Grlica, Marica, Radoslava, Radica, Syla, Stanicaj, Slavica, Slavka, Vlada, Vladikosa, Vladna, Vesela.

D. Krsto Stosić.

Novom poštanskom teleg. i telef. tarifom!

Izašao je:

Šibenski

NARODNI KOLEDAR

za katolike i pravoslavne

za poučnim i zabavnim čitavom

za prestupnu godinu

1932

Krojački salon
BORIS BERGER

U ŠIBENIKU

želi svojim cij. mušterijama
sretan Božić i Novu Godinu

Svojim cij. gostima želi

sretne Božićne blagdane

NARODNA KAVANA
ŠIBENIK

vlasnik NIKO FRLETA

Engleski Magazin - Šibenik
vlasnik
Salamon Drutter
čestita
svojim cij. mušterijama
Božić i Novu Godinu

Iz života Sjeverne Dalmacije

Drniš

Svaki putnik, kad se spušta sa Moseća iz kamenite i gole Zagore, odahne, kad ugleda prostrano Petrovo-polje koje se, poput tepiha prelijeva u razne boje svojih oranica, livada i vinograda, kroz koje pak, poput zmije, vijuga potok Čikola, više koga pod obromcima Svilaje poredala su se seoca, kojih kućice poput rastrkanog stada, bjelasaju po nekoć domeni močnog Kadije, nad kojim dominira na Bojčićage glavici Mauzoleum vajara Meštrovića.

Na zapadnoj strani Petrova-polja, na uzvisitoj i kamenitoj plohi, diže se današnja varoš Drniš, koja, kad nebi bila na toj strmini zidana, pravilniji bi i mnogo izgledniji utisak činilo, sa svojim dosta ispravnim i urednim zgradama.

Iako Petrovo-polje, u svojoj dalekoj prošlosti, ima burnu istoriju, Drniš nije tako stara varoš. Drniš su sagradili Turci na visoravni metereza god. 1520. Drniš su Turci utvrdili kao stratešku točku za prodiranje na more. Za vrijeme Turaka, kroničari bilježili su Drniš cvaom, brojio do 20.000 duša i zvali su ga „malo Sarajevo“. Paša Mehmed-Tekelić logoravao je sa 50.000 vojnika u Drnišu, kad je mislio da osvoji Šibenik.

Drniš je imao 4 glavne džamije i sahat-džamiju od koje se minaret još drži u životu, te je jedna od boljih gradjevina te vrsti srednjeg vijeka u šestnaestoroku. Jedna džamija i sada je još u životu, a to je današnja rimokatolička crkva sv. Ante, koja je prvi put posvećena u godini 1664, a godine 1699 konačno postala bogomolja katolička. Ovo je, držimo, jedina u državi džamija, koja se je uzdržala a posvećena u crkvu.

Stara istorija bilježi da su se na prostoru današnjeg Petrova-polja dizali jaki i moćni gradovi Ilira, „Promina“ i „Sinodium“. Pod ovim gradovima odigrale su se znatne bitke sa Rimljanim, od ovud počimljivo Dalmati (jer su se Iliri iz Delminiuma potla njegova rušenja zbili u ove gradove).

Pod zidinama „Sinodium“ i Promone, Cezar-August bio je ranjen, ali zato slavodobitan povratio se u Rim i u znak pobjede i slave proglašio se je Imperatorom-cesarom. Od ovoga značajnog datuma rimska država postaje carevina.

Iz Promone vojskovođa Polioni nosi u Rim bogatu biblioteku, koja se takmiči sa onom Paola Ermitio.

Za vrijeme dinastija hrvatskih ovi su krajevi tagodjer igrali znatnu ulogu, kao što je, za vrijeme Ilira iz ovih krajeva nikla Dalmacija, za vrijeme hrvatskih dinasta diže se bijela Hrvatska.

Historija nije na čistu o smrti kralja Zvonimira, ali svi znaci govore da je poginuo na Petrovu-polju. Današnja „Cecela“, gdje se nekoć dizala veličanstvena katedrala, još nije razjasnila da li je po crkvi sv. Petar, današnje Petrovo polje dobila svoje ime i da li je u blizini iste kralj Zvonimir ostavio svoje kosti. Prema dosadašnjem tumačenju, Petrovo-polje dobilo je svoj naziv po imenu Kralja Petra-Krešimira, čija je domena bila i koji je bratovštini benediktinaca darovao kompleks u selu Badnju, kojeg je ostatak današnje grobište sv. Ivan i na kome stari hrasti dokazuju hiljadogodišnjost.

U „Petrovcu“, koji se je dizao na „sedam brda“ nad Petrovim poljem, Petar Svačić sklonuo je svoju obitelj, kad je krenuo proti Kolomanu.

Potla dinasta hrvatskih ovim krajevima vladali su bribirski i cetinski knezovi, te i danas strše kule: Kamičak, Ključica, Petrovac i dr.

Dolaskom Turaka ovi su krajevi ostali pusti, jer su oni porušili sva zdanja, utvrde i kule, a narod se razbjegao na Primorje.

Većina današnjih varošana Šibenika i obližnjih otoka naselje je ovdašnjih izbjeglica, a neke su Mlečani naselili u Polu i Istarske krajeve.

Drniš se konačno oslobođio Turaka 1699., a posljednji Turčin odselio je god. 1715. Ostanki Turaka imamo, kako smo u početku spomenuli: minaret, građinu i crkvu sv. Ante, dvije tri turske kule i par obitelji prekrštenih.

Današnja općina Drniš ima u prostoru do 700 km², 46 odlomaka, a broji 29.600 stanovnika, dok sama varoš Drniš prelazi 2.000 stanovnika. Općina Drniš ovih zadnjih 70 godina pučanstvom je malo napredovala, jer u godini 1854. brojila je 21.664 stanovnika, a varoš 1172. Tome more biti uzrokem,

što su mnoge obitelji, za vrijeme slabih i gladnih godina odselile u Slavoniju t. zv. Cesarovinu.

Petrovo-polje, kad nebi bilo elemetranih nepogoda, moglo bi da prehrani svoje pučanstvo, dok Miljevci daju izvrsnu „hrvaštinu“, a Zogora dobru stoku.

Prvo vrijeme naš seljak nije posvećivao pažnju svojoj zemlji i tako puštao na stotine hektara da leži neobradjeno, većinom pašnjaci, tako da se bilježi prvo sijanje kukuruza pred nekim osamdeset godina. Nedajući važnost svojoj zemlji puštao je da se u bescijenje otkupljuje, dočim danas mlađi seljaci posvećuju višu pažnju svojoj zemlji, bolje i racionalnije obraduju te se jagnie za dobar komad zemlje i sve ono što su im stari otudjili, oni danas otkupljuju, a dok je bilo novaca, i dok su amerikanci slali, previsoke svote davalo se za pojedini komadić zemlje, što se nekim to sada ljuto osvećuje, jer ni deseti dio koristi uloženog kapitala nemaju, dok su pojedine nepromišljene kupovine danas dotjerale na prosački štap.

Ali dok danas seljak zemlji višu vrijednost daje, marvogostvo je otpalo, prama prvim godinama, osobito u sitnom zubu, na preko polovicu, tako da je u godini 1855. općina Drniš brojila 111.444 ovce, koza 37.408, dočim danas nema ni 50.000 ovaca, a koza ni 2.000 komada. Razlog opadanju sitnom zubu držimo, da je najviše, što je naša Zagora ogolila, što su šume poništene i tako plodnih pašnjaka nestalo, a i zbog toga, što razne kužne bolesti, kroz ovo posljednje vrijeme, tamanjuju sitno blago.

Osim svoga pitomog Petrova-polja, vinorodnih Miljevaca i prostrane Zagore, Drniš je bogat sa raznim rudačama. Drniš je sijelo ugljeničkog društva Monte Promina, Bauxita; Adrijabauxit i Kontinental.

Monte Promina izvaja crnog ugljena 200 do 250 hiljada tona, a Adrijabauxit i Kontinental od 800 do 100 hiljada bauxitne rudače. Drniš obiluje sa mramorom, ima naslage fosfata nalazi se i asfalta. Prama ovome Drniš bi morao prosperirati, ali ipak Drniš muku muči za ishranu svoga pučanstva.

Drniš je centar Zagorske Dalmacije, te po svome položaju, svojim vrednotam morao bi biti i sijelo sreskog načelstva bez koga Drniš neće imati izgleda za bolji razvitak.

Potla Turaka ovom krajinom su zapovijedali Nakić-Vojnović, koji su iz Bosne doveli preko 2.000 obitelji, a od ustrojenja općina god. 1822. iznjenično na čelu općine bili su domaći rodoljubi do god. 1854, kada je Austrija formirala autonomne općine i tada je prešla u ruke „autonomuša“, ali čim je bio proglašen ustav 1864 i provedeni izbori, općina Drniš prelazi u ruke hrvatske i od te dobi je u hrvatskim rukama.

Drniš je uvek prednjačio u narodnim borbama.

Premda sa školstvom u Drnišu nemožemo se pojaviti, dapaće protivno, ipak Drniš je imao u prošlosti i sadašnjosti ljudi jačeg i svjetskog glasa.

U sadašnjici Drniš je rodno mjesto: vajara Meštrovića, slikara Bibića, kompozitora Odaka, te književnika: Kosora, Nikolića, Beševića, Dr. Adžije i drugih.

Drniš ima uslove za razvitak, te se nadamo da ćemo u vlastitoj državi, naći razumijevanja za naše potrebe i da će Drniš u budućnosti moći da pokroči putem svoga napretka.

Unajmljuje se odmah, lijepo uređenu sobu božjem gospodinu. — Obratiti se tiskari Vitaliani.

**Ukusno
Solidno
Jefino**

**Stjepan Karković
ŠIBENIK**

TAPETARSKA RADIONA.

Pokućstvo

kupujete kod

**Uz gotovo
Na otpлатu**

TAPETARSKA RADIONA.

Život i potrebe varoši Tijesno

Nedaleko Šibenika, na divnom prirodnom položaju, nalazi se ova simpatična primorska varoš, koja je nekoć cvala i napredovala u svakom pogledu. Ljepota njezine okolice, okružene morem i nedalekim Kornatskim Otocima, privlačila je oduvijek brojne strance, koji su tu nalazili odmora i okrijepe svome zdravlju. Prostrano pjeskovito kupalište gotovo u centru same varoši može da se takmiči sa bilo kojim na našem primorju. Malo je koji stranac došao na ljetovanje u Tijesno, a da se opet i druge godine nije tamo povratio, jer je svaki od njih ostao zadovljen romantičnošću i ljepotom prirode, koja vlada u tom kraju. Mnoga priznanja uglednih stranaca služe tome kao najbolji i najjasniji dokaz.

Tijesno je nekada bilo na glasu i kao vrto živogradske. Stanovnici su nalazili priličnu zaradu, baveći se trgovinom, pomorstvom i ribolovom. Danas su se međutim izmjenile životne prilike i u ovoj varoši kao i u mnogima drugima. Trgovina sa zaleđenjem je u jakoj mjeri opala, a vinogradarstvo, koje je nekoć mnogima bilo izvor blagostanja, danas više ne pruža nikakvu mogućnost za život, jer se vino ne može prodati ni uz najmanju cijenu. Tako se je ovo teško stanje pučanstva iz godine u godinu sve većma pogoršavalo i nije ostalo drugo nego da se ljudi počnu iseljivati, kada su uvidjeli, da u svom mjestu ne mogu doći do nikakove zarade. Izgledi za budućnost su isto tako slabi i ne budu li nadležne vlasti na vrijeme nešto učinile za spas ove varoši, koja prekoračuje 2000 stanovnika, mogu se očekivati još crniji dani.

U Tijesnome je prije postojao poreski ured, ali su ga 1927. godine ukinuli iz razloga tobožnje štednje i time se je narod u velikoj mjeri štetovao. Nekoć se je tamo nalazila i carinarnica, ali je i ona iz istih razloga ukinuta. U mjestu danas postoji sjeća općine, kotarski sud, poštansko-brzojavni ured, Finansijska Kontrola i žandarmerijska stanica.

Najvažnije životno pitanje, koje je oduvijek interesiralo čitavo mjesto i radi kojega su učinjene bezbrojne prestatke i molbe, odnosi se na proširenje varoškog mosta i produbljenje kanala, koji spaja Tijesno s otokom Murterom. Za vrijeme Austrije bilo je obavljeno više naličja na terenu i dapače bježi su već započeli pripremni radovi, ali u najboljem času, kada se je držalo, da će ovo pitanje jednom biti definitivno riješeno, buknuo je svjetski rat i moralni su se prekinuti započeti radovi. Poslije oslobođenja bile su upućene nadležnim faktorima bezbrojne molbe, da bi se udovoljilo ovoj životnoj potrebi cijelog mesta, ali je uvek sve ostalo samo glas vajućeg u pustinji.

Proširenje mosta i produbljenje kanala važno je u prvom redu zbog općih državnih interesa a zatim, da se omogući prolazak većih parobroda, koji sada radi plitkoće kanala ne mogu uopće da tu prolaze već moraju da obiju cijeli otok Murter, dok dođu u Tijesno. Kada bi se uklonile ove smetnje, znatno bi porastao saobraćaj kroz varoš i pružile bi se daleko veće mogućnosti za život cijelom pučanstvu.

Još jedno pitanje, koje bi se moglo riješiti bez jačili zapreka, jest to, što općina nema vlastite školske zgrade, pak radi toga i nastava zaostaje. Sadašnja zgrada, u kojoj je smještena škola, privatno je vlasništvo, i kako sam vlasnik nije u stanju da

snosi troškove za popravak kuće, ona se danas nalazi u potpuno derutnom stanju i nije kadra da odgovara namijenjenoj svrsi. Radi toga se je općina već obratila molbom na nadležno mjesto, da joj se u formi jednog dugoročnog zajma udijeli potrebita svota za otkup i preudešenje pomenute zgrade.

I u svim drugim pitanjima poduzela je današnja općinska uprava, kojoj stoji na čelu vrijedni i agili načelnik g. Obratov, nužne korake kod odlučujućih faktora, da bi se najvažnijim potrebama varoši i općine što hitnije udovoljilo.

Po svojoj svjetloj nacionalnoj tradiciji, po svojoj prirodnoj važnosti te po čestitosti i radišnosti svojih stanovnika, Tjesno uistinu i zaslužuje, da mu se omogući lijepša i sretnija budućnost!

Veli Iž

Pogled na život i rad jedne uzorne općine u sjevernoj Dalmaciji.

Na jednoj od krajnjih tačaka sjeverne Dalmacije nalazi se mala seoka općina Veli Iž, koja osim istoimenog mesta obuhvaća također sela Mali Iž i Ravi. Radi čednosti i povučenosti njenih stanovnika, rijetko se kada nešto pisalo o životu, radu i napretku ove malene općine, te najveći dio naše javnosti zaciјelo i nije o tome upućen. Baš radi toga i hoćemo da istaknemo ono što je vrijedno da se istakne na pohvalu ovih čednih općinara, koji su, daleko od svijeta i grada, ipak uspjeli da ustrajnošću i radinošću učine za sebe i svoju općinu kud i kamo više od mnogih drugih naših seoskih općina.

Do pred skoro pola stoljeća gornja tri sela živjela su na primitivan način, bez jačeg napretka i razvjeta. U dalekoj osamljenosti i prepušteni sami sebi, živjeli su patriarhalnim životom, koji je imao i svojih romantičnih crta, te se ispaljavao u vrlo lijepim prigodnim narodnim običajima. Tako n. pr. još danas se živo sjećaju stariji stanovnici Velog Iža onog lijepog običaja, kada se je svake godine na Tri Kralja birao seoski kralj, koji je imao svoju krunu i žezlo, te moć da rješava sporove među seljanima. Taj se običaj danas već izgubio kao i mnogi drugi običaji, koji su imali svoj izvor još u starim slavenskim religioznim običajima.

Do razvjeta pomorstva na ovoj obali Jadrana, seljani sa Iža su se većinom bavili težaštvom, ribarstvom, te lončarstvom (na Velom Ižu), i pletenjem vrša (na otoku Ravi). Čak i danas je lončarstvo lijepo razvijeno, a vrše sa Rave izvaja se duž cijelog primorja. Razvitkom pomorstva i parobrodarstva, pučanstvo Velog Iža bacilo se na more, tako da je pred rat bilo oko 300 posjednika pomorskih knjižica. Razumljivo je da su se uslijed toga stanovnici ekonomski podigli a i pučanstvo povećalo. Svjetski rat doveo je u kriju svu ekonomiju, sve uštendnje bile su potrošene, te su se ljudi nakon rata našli u slabom stanju. Pošto kod kuće nijesu mogli živjeti, opet su se rasijali po svijetu, većina po moru, a kasnije u Sjevernu i Južnu Ameriku.

Selo Veli Iž od godine 1923. počinje ponovno da ekonomski i kulturno napreduje u svim pravcima. Važno je spomenuti, da su ljudi za doba rata u nevolji mnogo naučili te su poslije rata počeli stvarati društva u cilju da se selo i u zajedničkom životu podigne. Tako je odmah svršetkom rata i to 1. decembra 1918. otvorena Jugoslavenska Čitaonica, koja je postala temelj kamen svakom napretku sela. Ona se je tako razvijala, da je u 1927. godini na Vidovdon svečano otvorila podignutu novu vlastitu zgradu kakve u čitavom primorju nema.

Američki iseljenici organizovani članovi društva, dali su najveći dio materijalne pomoći, a domaći članovi dali su uz novčanu pomoći i radnu snagu. Paralelno sa ovim radom iseljenici su pomagali selo sa većim novčanim iznosima, tako da je do danas bilo moguće betonirati sve puteve i veći dio

obale, doprinijeti 100.000 Dinara u radu i novcu za gradnju Zdravstvene Stanice i liječničkog stana, pripomoći gradnji škole i učiteljskog stana, pripomoći siromašu sa znatnim iznosima, davati jeftine zajmove uljarskoj Zadruzi za nabavu motora, tijeskova i napokon za podignuće električne instalacije za cijelo mjesto.

Postiglo se je k tome, da je Veli Iž u 1925. god. dobio općinu, preko koje se narod nuda da će u slozi sa ostalim seoskim ustanovama raditi i dalje prema mogućnostima na podizanju mjesta.

U Malom Ižu seljani su također državnim pomoći podigli dvije lijepе škole.

U Ravi se sada podiže uz pomoć naroda, jednorazredna škola.

Danas u doba američke krize rada, ovim selima može jedino razvitet naše trgovske mornarice dati uslove za život, jer su krajevi veoma krševiti koji ne trpe suše te narod isključivo ovisi o vanjskoj zaradi.

Iz ovog kratkog prikaza života i rada jedne skoro nepoznate općine, želili bismo da crpe pouku i ostali seoski stanovnici duž cijele sjeverne Dalmacije, jer radom i ustrajnošću može se sve postignuti.

Kako da se uznapredi proizvodnja i poveća prodaja maslinova ulja

Da postoji vinska kriza to je ama baš svakomu poznato, jer se o istoj govorilo i pisalo dugi niz godina. Kriza ulja postoji evo već treću godinu, a da se o njoj do danas vrlo malo ili ništa nije pisalo ni govorilo. Premda pisanje i govor nijesu izveli vinogradare iz teške ekomske bijede, t, cemo mi maslinari pokušati ne bi li bili bolje sreće.

Osim općenite krize, posebni su uzroci našoj nevolji, a to je primitivna proizvodnja i prema tomu mala korist od maslina, te jaka konkurenca ulja sjemenog, koje proizvadaju kapitalom i iskustvom jake industrije. Rentabilitet proizvodnje maslinovog ulja ima tri faze (stepena) i to : 1) proizvodnja običnog ulja, koja je najmanje korisna, 2) proizvodnja finog ulja, koja je do 50% korisnija, te 3) proizvodnja konserviranih maslina, koja je do 300% korisnija. Na našem primorju najmanje korisna proizvodnja običnog ulja dosje od 80-90% sveukupne proizvodnje, dok otpada na konserviranje maslina tek par postotaka.

Drugi specijalni uzrok mnogo je teži, jer je industrija sjemenskog ulja, toliko već potisnula maslinovo ulje s tržista, da je čak naš nazuži kraj preplavljen tom robom koja ruši cijene i maslinovom ulju, a po malo narivava ukus konsumentima, koji su dosad isključivo tražili i trošili maslinovo ulje. Ako se uzme u obzir, da se sjemenje za proizvodnju tog ulja sije i da će se u dogledno vrijeme polja zasijana tim sjemenom obrađivati motornom snagom, to je jasno, da će cijena ulju padati dotle, da se uopće neće maslinaru isplaćivati kultura maslina niti za vlastitu potrošnju ulja.

Da se postigne cilj potrebno je povisiti proizvodnju finog ulja, a prema prilikama i konserviranje maslina. Za ovo je pak potrebno osnovati veće jedno skladište ulja za zajedničku proizvodnju putem zadruge. U istom bi se ulje tipiziralo i otpremalo u izglednom suđu. U jednu riječ modernizirala bi se proizvodnja maslinovog ulja po uzoru vanjskih industrija.

Uljarska Zadruga u Murteru ima namjeru, da kao prva i najjača u državi poduzme tu akciju na široj bazi, nego se to do sada kod nje provadalo. Narod je za to već složan, jer uvida, da sve, sto se je o vinskoj krizi pisalo i govorilo nije spasilo vinogradare, jer je sva akcija ostala samo na riječi ili na papiru. Držimo, da je zadnji čas, da svak do koga je, podupre ovu akciju i

time učini prvi korak za spas zadnje rezerve o kojoj je uvjetovan opstanak našeg primorca, a to je kultura naših maslina.

V. Š.

Murter, 20 XII. 1931.

Svojim cij. gostima želi

sretan Božić i Novu Godinu

Kavana „MEDULIĆ“

SIBENIK

Vlasnik NIKO BEROVIĆ.

Svojim cij. mušterijama

čestita

Božić i Novu Godinu

Krojački salon

Rade Berić

Šibenik - Poljana Kralja Petra

Tonfilm

TONKINO »TESLA«

Želi svim svojim posjetiocima **SRETAN BOŽIĆ** a kao dar donaša velegradski raspored sa serijom odbaranih tonfilmova svjetskog glasa, koji su svuda naišli na svestrano priznanje štampe i nezapamćeni uspjeh kod publike:

1

SVJETLO

VELEGRADA

Film nad filmovima!

Genijalno djelo

CHARLIE CHAPLINA

2

PRED ZORU

Po kazališnom komadu slavnog njemačkog pisca Arthur-a Schnitzlera. U glavnoj ulozi:

RAMON NOVARRO

3

GLORIA

Grandiozni njem. veletonfilm, koji je posljednjih dana postigao u Zagrebu senzacionalni uspjeh. U glavnoj ulozi:

BRIGITTE HELM

4

SRCA U MAGLI

Posljednji i najuspjeliji tonfilm neumilog

Milton Sills-a

5

KAIN

Egzotična romanca sa pratnjom čuvengog orkestra

pariške opere

Nadamo se da niko neće propustiti zgodu, a da ne pogleda barem jedno od ovih djela, kojima se čitav svijet divi!

Nikola Stošić - Šibenik
Zagrebačka ulica.
PEKARNA i TRGOVINA
mješovitom i suhomesnatom robom,
na malo i na veliko.

Novo otvorena mlijekarna
ZDRAVLJAK - Mliječni buffet
u ŠIBENIKU
u ulici Kralja Tomislava br. 47. kod crkve sv. Jakova
preporuča svježe kravljе, punomasno
mlijeko, sve vrsti vlastitih i inozemnih mli-
ječnih proizvoda uz vrlo solidne cijene.
Vanjske narudžbe obavlja brzo i solidno.

Najljepši dar za Božić i Novu Godinu!

DANTE-OVA
BOŽANSTVENA KOMEDIJA „PAKAO“
sa 76 ilustracija slavnoga Dorè-a, 364 strane formata
35/27 cm. Preveo prof. Stj. Buzolić. - Luksusno uvezano
u zlato. Komad D. 100. Preko 10 komada fko. poštarine.
Na otpлатu (D. 110) po Din 20. — mjesечно
Sa naručbom treba poslati prvi obrok (20 D. unapred)
Kod pošiljke zaračunava se pouzećem II. obrok i pošt.
Naručuje se kod Tiskare E. Vitaliani i Sin, Šibenik.

„SLAVIJA“

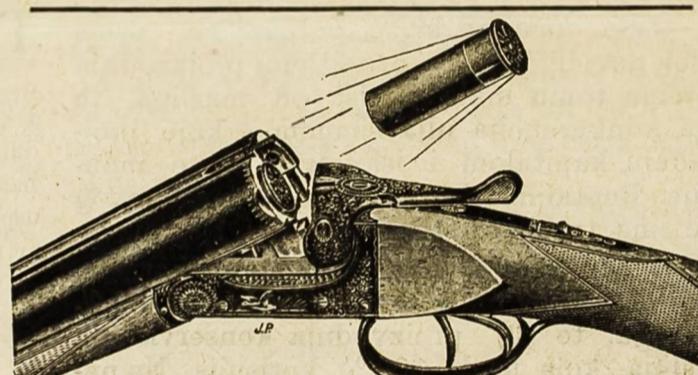
TVORNICA SAPUNA

Braća Iljadica-Grbešić pok. Petra
ŠIBENIK

Proizvada za domaćice najbolji i
najkorisniji sapun za pranje rublja:
žuti, zeleni i bijeli. Prodaje se svugdje.

Stipe Zorić, vrtlar Šibenik
Poljana Kralja Petra
Prodaja svježeg cvijeća, te raznih biljka u loncima. Solidna izradba nadgrobnih vijenaca,
kao vjenčanih buketa.
Također uređuje parkove. CIJENE UMJERENE

GRGO OLIVARI I DRUGOVI
građevno poduzeće
ŠIBENIK
Preuzimlje i izvršuje sve vrsti
građevinskih poslova najsolidnije i najkulantnije.
Obavlja sve spadajuće tehničke
radove, projekte i t. d.

Prispjele su mi belgijske lovačke puške
koje prodajem za propagandu uz originalne tvorničke cijene.

JOSIP I. JADRONJA
Kraljevski Belgijski Konzul
Šibenik - Dalmacija.

Vaso Čok i Jovo Paklar
— Šibenik (Dalmacija) —

Staklo za prozore, šuplje staklo, poculan, kuhinjsko
pozude, aluminiumsko, emajlirano, papirnata roba,
mineralna voda, bonboni i t. d.

Vlastiti proizvod Crkvenih svjeća.

K. EVANGELISTA
naslj. N. ROSSI, Šibenik

Skladište gvoždjarije na malo i veliko
te gradjevnog materijala.

Gradska Štedionica

Telefon br. 10.

ŠIBENIK

Brz. naslov: Štedionica

Prima uloške na knjižice i tekući račun uz najpovoljniju kamatu. — Daje zajmove na
mjenice i u tekućem računu. — Izdaje akreditive, posreduje naplate i bavi se svim ostalim poslovima, koji zasijecaju u bankovnu struku.

Ulažite Vaše prištene na priplod kod Gradske Štedionice, jer za sve njezine obaveze
jamči Općina Šibenik, svojom poreznom snagom i svojom imovinom.

Na uloške kod Štedionice plaća se državni rentni porez samo 3% što takodjer ide u
korist ulagača.